

21^a
Mostra Internacional
Films de Dones
Barcelona
2013

***El domini dels sentits* (1996)**

Judith Colell, Isabel Gardela, Nuria Olivé-Bellés, Teresa Pelegrí, Maria Ripoll

L'any 1996 vaig arribar a Barcelona per estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra. Venia de Menorca, d'una família amant del cinema però d'un territori on les pel·lícules que arribaven a la cartellera eren gairebé exclusivament les de les *majors*. Començava doncs per a mi un llarg viatge a la descoberta apassionant d'altres formes de fer i entendre el cinema.

Aquell mateix any, cinc joves cineastes catalanes dirigien un film col·lectiu, *El domini dels sentits*, treball que, vist des de la sedimentació del temps, penso que és simptomàtic tant de la manca de referents immediats pel que fa a mirada femenina sobre el desig i l'erotisme de la dona, com de l'entusiasme per la creació i l'experimentació d'aquella nova fornada de cineastes. El film, irregular en el plantejament dels diversos capítols, esdevé, crec que fins i tot més ara que abans, estimulants i ple d'una vitalitat propiciada precisament per la manca d'una tradició en què les cineastes poguessin emmirallar-se. Al mateix temps, posa de manifest la necessitat de subvertir, alterar o qüestionar els rols masculí i femení d'una forma no tan allunyada de la del treball d'altres cineastes europees que, ja en aquell moment i fins i tot abans, s'enfrontaven a la tasca de filmar el cos i la sexualitat de la dona, i malgrat que és cert que el film sovint no aconsegueix desprendre's d'un cert pudor a l'hora de mostrar la sensualitat femenina.

Vista ara amb distància, *El domini dels sentits* es troba també en el llindar d'una època, just a l'inici dels canvis tecnològics que propiciaren la democratització de la producció cinematogràfica —equips de gravació més lleugers, l'arribada d'Internet...— i la irrupció a Catalunya d'un entusiasme per noves narratives ancorades en la realitat. D'alguna manera, doncs, *El domini dels sentits* marca el final i l'inici d'un procés que ha permès que les noves generacions de cineastes puguem expressar-nos més fàcilment i des d'una subjectivitat més íntima o que sentim més autèntica, despullada de l'artifici de les narratives vinculades a la tradició de la ficció convencional.

Anna Petrus

Accedeixes a tota la programació a www.mostrafilmsdones.cat